

Adolph.

Ah, 's isch do!... un die junge Dame?

Herr Rothfuchs.

Hàn Sie ebbes mit ere z'rede?

Adolph (embarrassiert).

Das heisst... ich hätt se gern g'sàh... (fir sich)
das hätt ich nitt sotte sage.

Herr Rothfuchs.

Wer, d'Jumpfer Julie?

Adolph.

Julie?... ich ha g'meint, se heisst Emma!

Herr Rothfuchs.

Kenne Sie se denn?

Adolph (fir sich).

Ich hätt das nitt sotte sage (lüt) ich kenn se ne
wenig... ich ha se scho g'sàh in Strossburg...

Herr Rothfuchs.

Ah, in Strossburg? (fir sich) 's wird efange-n-in-
tressant.

Adolph.

Ich ha-n-ere dert vor ebbes Zit e Nähmaschine ver-
käuft un ha se lehre näie druf, d'Jumpfer Emma...
denn se heisst Emma, 's isch ganz sicher.

Herr Rothfuchs.

's isch möglich... (fir sich) so Jumpfraue changiere
Name wie Hemd!

Adolph.

Nochher bin i derno uf Milhüse ku mit mine Näh-
maschine un ich hätt nitt glaübt, ass ich se-n-eso bol
wieder sieh, bis vorig, wo-n-ich dert awe gange bi,
ha-n-ich par hasard do iwere g'lüegt un ha se-n-am
Fenster g'sàh steh.

Herr Rothfuchs.

Do hàn Se se schint's noch allewil gern, wie-n-ich
hör?...

Adolph.

Ich weiss nitt, eb ich Ihne das sage soll.

Herr Rothfuchs.

Worum denn nitt?... sage Sie's nur herzlich! (fir
sich) das kunnt jo wie g'wunsche (lüt) 's macht mr
g'wiss e rechte Freid.

Adolph.

Ihne?

Herr Rothfuchs.

Thüet Sie das wund're?

Adolph.

Ne wenig... wo-n-ich Sie ewe do atrofte ha, so
ha-n-ich eso halwer denkt, ass se mich vielleicht ver-
gesse hat un jetz g'hirothe-n-isch un ass Sie dr Mann
sin...

Herr Rothfuchs.

Gottlob, nei, ich bin 'n nitt...

Adolph.

Oh!... Sie thien mr 's Lewe rette!

Herr Rothfuchs.

Sie freie sich vielleicht z'g'schwind!

Adolph.

Worum... isch se vielleicht mit eme-n-Andre?..

Herr Rothfuchs.

Mit eme-n-And're, jà... awer nitt g'hirothe.

Adolph.

Oh!... sage Se mir das nitt... das ka nitt si... ich
ka's nitt glaüwe!..